

H. an. MED. HALĀJ. 3, 5. — d) Blut. — e) Elfenbein. — f) ein best. Berg (als neutr. ! vgl. रजतकूट u. s. w.). — g) ein best. See (als neutr. !). H. an. — h) Sternbild ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. मक्ता°.

रजतकूट N. pr. einer Kuppe im Malaja-Gebirge KATHĀS. 68, 68.

रजतदंष्ट्र (र° + दंष्ट्रा) m. N. pr. eines Sohnes des Vaḡradaṁshṭra, eines Fürsten der Vidjādharma, KATHĀS. 63, 73.

रजतयुति m. Bein. Hanumant's ÇABDAR. im ÇKDR.

रजतनाभ m. N. pr. eines mythologischen Wesens HARIV. 382. 383.

वत्सनाभ an der ersten Stelle die neuere Ausg. — Vgl. रजतनाभि.

रजतनाभि 1) adj. einen weisslichen Nabel habend VS. 29, 59. — 2) m. N. pr. eines Abkömmlings des Kubera AV. 8, 10, 25; vgl. रजतनाभ.

रजतपर्वत m. ein Berg von Silber: ऋग्युमानाम R. 4, 40, 45. °दान Verz. d. Oxf. H. 41, a, 23. N. pr. eines best. Berges (aber nicht des Kailāsa) HARIV. 9736.

रजतपात्रं n. Silbergefäss AV. 8, 10, 2°. RĀGA-TAR. 3, 482.

रजतप्रस्थ m. Bein. des Kailāsa TRIK. 2, 3, 1.

रजतभाजन n. Silbergefäss SUÇR. 1, 170, 4.

रजतमय (von रजत) adj. (f. ई) silbern VARĀH. BRH. S. 60, 5. 81, 26. KATHĀS. 73, 119. Schol. zu NAISH. 22, 53.

रजतवाहू m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen SAṁSK. K. 184, a, 4.

रजताकर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 8.

रजताद्रि (रजत + द्रि) m. der Berg von Silber, Bein. des Kailāsa H. 1028. Spr. 681.

रजत (von रज्) UNĀDIS. 2, 79. P. 6, 4, 24, Vārt. 3. 1) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Kauṣeja TS. 2, 3, 3, 1. PAṆĪAV. BR. 13, 4, 11. Vgl. रजनि. — 2) Strahl ÇĀṆKH. BR. 7, 4. — 3) n. Safflor UGĒVAL.; vgl. मक्ता° (मकाररजतरञ्जित MBh. 8, 2528).

रजनक m. N. pr. = रजन Ind. St. 3, 460.

रजनी (UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 103) und रजनी (gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41) f. desselben Ursprungs wie रजस् 1) Nacht, रजनि (überall nur aus metrischen Rücksichten gebraucht) AK. 3, 5, 6. Spr. 2294. 3178. Gtr. 8, 2. KATHĀS. 18, 145. 42, 223. 47, 96. ABHINANDA bei UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 103. रजनी AK. 4, 1, 3, 4. TRIK. 3, 3, 237. H. 142. 144. an. 3, 403. MED. n. 114. HALĀJ. 1, 106. fg. VIÇVA bei UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 103. AV. 4, 23, 1. JĀS. 1, 248. MBh. 3, 2721. 14765. 16821. R. 1, 9, 51. 13, 36. 2, 34, 33. 48, 26. 63, 3. 83, 14. SUÇR. 1, 242, 10. ÇĀK. 46, 8. MĀLAV. 84. RAGH. 9, 37. KUMĀRAS. 4, 11. Spr. 3317. 4184. VARĀH. BRH. S. 38, 5. 7. KATHĀS. 4, 9. 18, 213. BHĀG. P. 5, 14, 9. PAṆĪAT. 128, 11. 248, 5. HIT. 9, 5. VET. in LA. (III) 3, 21. NAISH. 22, 49. °केलि Verz. d. B. H. No. 340. रजनो unter den Beidn. der Durgā HARIV. 3277. — 2) रजनी eine best. Pflanze VARĀH. BRH. S. 44, 9. = जनी, जतुका, जतुकत् AK. 2, 4, 3, 19. MED. Curcuma longa (wie alle Wörter mit der Bed. Nacht) TRIK. H. an. MED. VIÇVA a. a. O. RATNAM. 38. SUÇR. 1, 42, 2. 2, 24, 2. 62, 11. 419, 1. NAISH. 22, 49. °द्वय und रजन्यौ Curcuma longa und aromatica (= करिद्रा und दारुकरिद्रा) SUÇR. 1, 133, 7. 2, 284, 21. 337, 1. रजनी die Indigopflanze H. an. MED. VIÇVA. Die Bedd. Weintraube bei VIÇVA und Lack in H. an. beruhen wohl auf einer Verwechslung von द्राक्षा mit लाक्षा und von

जतु, जतुक (= लाक्षा) mit जतुका. — 3) रजनी N. pr. eines Flusses BHĀG. P. 5, 20, 10. रजनी im Index zu VP. und रजानी im Text 183 fehlerhaft für रजनी. — Vgl. नखरजनी.

रजनिकर m. der Nachtmacher, der Mond HALĀJ. 1, 43.

रजनिचर m. Nachtwandler d. i. ein Rākshasa MBh. 7, 2607. R. 5, 76, 23. BHĀṬṬ. 12, 86.

रजनिमन्य adj. für Nacht geltend, — angesehen: दिवस BHĀṬṬ. 7, 13. रजनी s. u. रजनि.

रजनीकर m. der Nachtmacher, der Mond H. 103, Sch. ÇABDAR. im ÇKDR. Gtr. 7, 22. 12, 22. BHĀG. P. 4, 28, 34. °नाय schlechte v. l. für रजनीचरनाय Spr. 2383.

रजनीगन्ध m. Polianthes tuberosa WILSON; f. घ्रा eine best. Pflanze mit weisser Blüthe ÇKDR.

रजनीचयनाय schlechte v. l. für रजनीचरनाय (s. u. रजनीचर) Spr. 2383. रजनीचर adj. in der Nacht wandelnd, Beiw. des Mondes HARIV. 11802.

°नाय der Schutzherr der Nachtwandler oder der Oberste der Nachtwandler als Bez. des Mondes Spr. 2383. रजनीचर m. ein Rākshasa ÇABDAR. im ÇKDR. R. 3, 31, 4. 38. 33, 61. 6, 28, 12. 30, 4. 7, 3, 4. Nach WILSON und ÇKDR. auch Nachtwächter und Dieb.

रजनीजल n. Schnee, Reif HĀR. 67.

रजनीपति m. der Herr —, der Gatte der Nacht, der Mond KATHĀS. 23, 140.

रजनीमुख m. Eintritt der Nacht, Abend AK. 1, 1, 3, 6. H. 144, v. l. HALĀJ. 1, 109. RĀGA-TAR. 4, 433.

रजनाय (von रज्) adj. woran man seine Freude hat, entzückend: °कर्मन् MBh. 2, 2088. मक्तनोय° ed. Bomb. — Vgl. रजनीय.

रजनोरमण m. der Gatte der Nacht, der Mond KATHĀS. 106, 50.

रजनीकामा f. Nyctanthes arbor tristis ÇABDAR. im ÇKDR.

रजपित्री (vom caus. von रज्) f. Färberin VS. 30, 12.

रजःशयं adj. (f. घ्रा) so v. a. रजसि (= रजते) शिते MAH. silbern VS. 3, 8. SĀJ. zu AIR. Br. 1, 23 citirt dafür रजाशय, wie auch अयाशय und कुराशय; vgl. Ind. St. 10, 364.

रजःशुद्धि f. richtige Beschaffenheit der menses; so heisst ein Kapitel im ÇĀTIRA SUÇR. 1, 9, 7; vgl. 313, 16.

रजस् (von रज् = ष. अर्ज् wie अर्जुन und रजत) 1) n. UNĀDIS. 4, 216. P. 6, 4, 24, Vārt. 5. Vor. 26, 68. a) Dunstkreis, Luftkreis, sofern darin Nebel, Wolken u. a. sich bewegen; pl. die Lüfte; jenseits ist der Lichtraum des Himmels (रोचना दिवः), wie αἰθήρ jenseits des αἴθρ. RV. 1, 36, 5. दिवो रज् उपरमस्तभायः 62, 5. यत्सर्वन्तीः श्येनो न भीतो अतरो रजसि 32, 14. न ते विद्यन्मन्त्रिमानं रजसि 7, 21, 6. आत्मा ते वातो रज् आ नवीनोत् 87, 2. रजः सूर्यो न रश्मिभिः (आपृणात्ति) 1, 84, 1. अस्य 124, 5. अयं दिव इत्यर्ति विद्यमा रजः 9, 68, 9. 7, 66, 15. यो वा रजास्पश्चिना रजो वियाति रोदसी 8, 62, 13. क्वं स्वित्स्य रजसो मरुस्पर् क्वावरं मरुतो यस्मिन्नाय 1, 168, 6. 187, 4. रजसो विमानं रघम् 2, 40, 3. य ई राजानावतुथा विद्यद्भजसो (eher abl. als gen., wie SĀJ. erklärt) मित्रो वरुणाश्चिकेतत् 6, 62, 9. याम्यां रजो युपितमत्तरित्ते AV. 4, 23, 2. यो अत्तरित्ते रजसो विमानं RV. 10, 121, 5. अकृणुतमत्तरित्त् वरीयो ऽप्रयत्तं जीवसे नो रजसि 6, 69, 5. अमूर्ते सूते रजसि निषते 10, 82, 4. AV. 7, 23, 1. 41, 1. 10, 3, 9. 13, 2, 8. 43. VS. 13, 44. SUAPV. Br. 1, 2. ÇĀT. Br. 14, 8, 15, 4. TS. 3, 3, 4, 2. —